

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 6C/29/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710201210
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Špániková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2013:1710201210.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v Pezinku, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Špánikovou, v právnej veci navrhovateľa: R. L., narodený XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom Y. ul.č. XXXX/XX, F., naposledy bytom V. XX, XXX XX V., zastúpený opatrovníkom Naďou Hrubou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Malacky proti odporkyni: Ľ.G. L., rodená C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XX, XXX XX F., zastúpená Mgr. Rastislavom Krippelom, narodeným 10.12.1980, trvale bytom Budatínska 29, 851 05 Bratislava, o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, rozhodol

t a k t o :

r o z h o d o l :

Návrh navrhovateľa s a z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporkyni 42,02 eur titulom náhrady trov konania do troch dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným dňa 10.02.2010 sa domáhal navrhovateľ určenia príspevku na rozvedeného manžela vo výške 30 € mesačne proti odporkyni s odôvodnením, že manželstvo účastníkov konania bolo uzavreté dňa 11.09.2004, a keďže si neplnilo svoj spoločenský účel, Okresný súd Pezinok ho 11.11.2009 rozviedol, počas manželstva sa im nenarodilo žiadne dieťa. Po rozvode manželstva ostali účastníci konania bývať v spoločnej domácnosti cca do januára 2007, od tej doby žije navrhovateľ v Pezinku na prechodnom bydlisku v internáte na V. G.. XX, ale po prepustení z nemocničnej liečby uviedol, že nevie, kde bude žiť. Posledný príjem obdržal v januári 2010, t.č. je nezamestnaný, hospitalizovaný pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav s predpokladanou dobou liečby cca po dobu troch mesiacov. Uviedol, že nepoberá žiadny príspevok, nachádza sa v zlej životnej situácii, nemá žiadne finančné prostriedky.

Odporkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení zo dňa 30.06.2010 s návrhom navrhovateľa nesúhlasila, žiadala ho v celom rozsahu zamietnuť s odôvodnením, že už počas manželstva s navrhovateľom hradila väčšinu výdavkov na domácnosť ona a navrhovateľ nielenže neprispieval na chod domácnosti, ale sa neustále zadlžoval rôznymi pôžičkami a úvermi, ktoré musel splácať, pričom len jej starým rodičom a rodičom bol dlhý viac ako 50.000,-Sk, tieto dlhy zaňho zaplatila ona v mesačných splátkach už za trvania manželstva. Počas trvania manželstva boli doručované na ich spoločnú adresu rôzne upomienky od finančných spoločností, od ktorých si navrhovateľ počas manželstva požičiaval bez jej vedomia peniaze, i na tieto dlhy mu poskytla značné finančné prostriedky ona. Jeho zadlžovanie prerástlo do takej miery, že bola nútená podať návrh na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva, pretože sa cítila ohrozená exekúciami, súd jej návrhu

vyhovel a rozsudkom 9C 30/2008 zo dňa 17.04.2009 bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za trvania manželstva zrušil. Následkom tohto správania navrhovateľa, ktoré spôsobilo rozvrat ich manželstva a spolužitie v spoločnej domácnosti, jej bola upravená výška príspevku od februára 2006 na bývanie u jej rodičov zo sumy 500,-Sk (16,60 €) na sumu 3000,-Sk (100 €), pretože sa jej rodičia báli, aby jej navrhovateľ pre svoje chorobné zadlžovanie nesiahol po jej príjme a neohrozil tak jej existenciu. Počas ich krátkého spolužitia v spoločnej domácnosti s navrhovateľom od uzavretia manželstva približne do januára 2006, bol navrhovateľ asi 3 mesiace nezamestnaný a teda uspokojovanie potrieb rodiny znášala v plnej výške ona. Okrem toho navrhovateľovi neustále poskytovala finančné prostriedky na uhrádzanie dlhov tretím stranám. Preto má obavy, že by príspevok, o ktorý navrhovateľ žiada, ho iba podporil v jeho chorobnom zadlžovaní sa a jeho výživu by v konečnom dôsledku nezabezpečil. Má za to, že priznanie príspevku by bolo v tomto smere v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla, že hoci pracuje ako kaderníčka, jej mzda dosahuje výšku minimálnej mzdy 270 € netto mesačne, z uvedenej sumy musí platiť ubytovanie 100 €, stravu 50 €, cestovné náklady 70 €, náklady na kozmetiku a ošatenie 30 € a náklady na telefón 50 €, teda jej príjem nie je postačujúci na to, aby mohla prispievať na výživu navrhovateľa. Uviedla, že navrhovateľ nielenže nepreukázal vážnosť svojho zdravotného stavu a dôvodnosť nároku na poskytnutie príspevku na výživu rozvedeného manžela, ale i to, že do zlej finančnej situácie sa dostal sám svojím vlastným pričinením.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov, výplatnou páskou odporkyne za mesiac 5/2010, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Pezinku č. A/2010/048365 zo dňa 26.11.2010, výpisom z Obchodného registra č. II 4750/2010 zo dňa 18.10.2010 a 03.10.2011, farebnými fotografiami, odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 17.04.2012, spisom OS Pezinok č.k. 9C 62/2009, vyjadrením ÚPSVaR Košice zo dňa 27.04.2012 č. S 32012/04622-2, správou Sociálnej poisťovne zo dňa 30.04.2012 č. BAM-539133/2012, odpoveďou ÚPSVaR Košice, pracovisko Košice III zn. Z3/2012/01704 zo dňa 02.05.2012, písomným vyjadrením matky navrhovateľa p. doručeného súdu dňa 26.06.2012, výpoveďou z pracovného pomeru zo dňa 30.10.2012, spisom tunajšieho súdu č.k. 8C 191/2011, 9C/30/2008 a celým spisovým materiálom tunajšieho súdu č.k. 6C/29/2010, a zistil tento skutkový stav:

Z výpovede odporkyne súd zistil, že nedisponuje takými finančnými prostriedkami, aby mohla navrhovateľovi prispievať na výživu, jednak z dôvodu, že dostala výpoveď, nakoľko sa rušila prevádzka kaderníctva, kde pracovala, okrem toho, od rozvodu manželstva nie je s navrhovateľom v žiadnom kontakte, a ona nemá vedomosť, aká je skutočne momentálna situácia navrhovateľa, uviedla, že v minulosti splácala jeho dlhy, peniaze si požičiaval od nebankových subjektov, tieto minul pre svoju potrebu, potom dlh nemal z čoho zaplatiť, zase si požičiaval a takto sa to nabaľovalo, požičiaval si bez jej vedomia. Uviedla, že je študentkou 3 ročníka Teologickej fakulty v Trnave so sídlom v Bratislave, býva na podnájme v Bratislave.

Na otázku súdu uviedla, že s navrhovateľom bývali s jej rodičmi v ich rodinnom dome obdobie 1 rok a 3 mesiace, po tomto čase odporca musel odísť, išiel ku kamarátovi, potom mal v rámci práce ubytovňu, ona ostala bývať u rodičov, neskôr sa stretávali len občas, spoločné hospodárenie ani nevedli, nakoľko veľa vecí platila ona sama. Odporca v minulosti pracoval ako SBS-kár, neskôr nepracoval, možno brigádnicky, ona pracovala ako kaderníčka v kaderníctve. Uviedla, že externe študuje, za štúdium platí 600 eur ročne, časť peňazí mala našetrované, časť si požičala, podnájom v Bratislave platí 150 € mesačne, medzi jej výdavky patrí: nájom 150 €, strava 150 €, mobil a internet 50 €, kozmetika 20 €, cestovné 20 €, kultúrne aktivity 30 €. Uviedla, že odporca fajčil, požíval alkoholické nápoje, po zdravotnej stránke bol v poriadku, lieky nebral žiadne.

Výpoveď navrhovateľa sa súdu nepodarilo zabezpečiť ani prostredníctvom dožiadaného Okresného súdu Košice I z dôvodu, nakoľko navrhovateľ, i napriek tomu, že si predvolanie na výsluch prevzal v dňoch 14.11.2011 a 28.12.2011, na výsluch dňa 30.11.2011 a 11.01.2012 sa nedostavil, a ani jeho predvedenie nebolo úspešné, pretože podľa matky navrhovateľa sa tento v mieste trvalého pobytu v Košiciach nezdržiava asi tri roky.

Zo spisu Okresného súdu Pezinok č.k. 9C/62/2009 mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov konania bolo na návrh odporkyne rozsudkom zo dňa 11.11.2009 rozvedené, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2009. V návrhu o rozvod manželstva uviedla odporkyňa jeden z dôvodov aj požičiavanie si peňazí zo strany manžela.

Zo spisu Okresného súdu Pezinok č.k. 9C/30/2008 súd zistil, že súd na návrh odporkyne zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo manželov rozsudkom zo dňa 17.04.2009, právoplatným dňa 22.05.2009. V konaní navrhovateľ uviedol, že si požičiava neustále peniaze, ktoré minie, následne si zase požičia, má niekoľko exekúcií a možno bude mať aj ďalšie.

Zo spisu Okresného súdu Pezinok č.k. 8C/191/2011 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 21.02.2013 bol návrh odporkyne o určenie výživného na rozvedeného manžela zamietnutý, rozsudok nie je t.č. právoplatný.

Z výplatnej pásky bývalého zamestnávateľa odporkyne za mesiac 5/2010 mal súd preukázané, že netto príjem odporkyne predstavuje sumu 270,-€ mesačne.

Zo správy ÚPSVaR Pezinok zo dňa 26.11.2010 súd zistil, že navrhovateľ nie je a ani nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie ani iného ÚPSVaR, nie je a nebol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce, nie je a nebol zamestnaný v cudzine, nevykonával a nevykonáva samostatnú zárobkovú činnosť.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I č. II 4750/2010 zo dňa 18.10.2010 súd zistil, že navrhovateľ je jediným konateľom a spoločníkom firmy J. 66 s.r.o., so sídlom L. XX, XXX XX F. s predmetom podnikania nákup a predaj motorových vozidiel a náhradných dielov a iných predmetov činnosti, čo aktuálnejší výpis zo dňa 03.10.2011 potvrdzuje.

Z vyjadrenia ÚPSVaR Košice, pracovisko Košice III zo dňa 27.04.2012 súd zistil, že nie je evidovaná žiadna žiadosť navrhovateľa o dávku a príspevky k dávke hmotnej núdzy, naposledy bol riešený v roku 2001.

Zo správy Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 30.04.2012 súd mal preukázané, že navrhovateľ nie je v evidencii žiadateľov o dávku v nezamestnanosti a nepoberá dávky v nezamestnanosti, naposledy dávky v nezamestnanosti poberal v roku 2000 (vyplácala Sociálna poisťovňa, pobočka Košice).

Z odpovedi na dožiadanie ÚPSVaR Košice III zo dňa 02.05.2012 súd zistil, že navrhovateľ nie je k dnešnému dňu v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol v evidencii od 08.03.2000 do 11.10.2000, vyradený bol z dôvodu nástupu do zamestnania.

Z písomného podania matky navrhovateľa doručeného súdu dňa 26.06.2012 (čl. 67 súdneho spisu) súd zistil, že odporca si život zničil, lebo „chlatal“.

Z dokladu zo dňa 30.10.2012 p. E. Y., Salón Y., pedikúra, kozmetika, kaderníctvo, Q. XX, XXX XX F. mal súd preukázané, že z dôvodu zrušenia prevádzky k 31.12.2012 dostala odporkyňa výpoveď z pracovného pomeru ku dňu 31.10.2012.

Z rozhodnutia č. TF-331b)2012-dek. Zo dňa 12.09.2012 súd zistil, že odporkyňa je študentkou bakalárskeho externého štúdia a výška školného za rok 2012-2015 je 610,-€ ročne

Z farebných fotografií založených odporkyňou (čl. 51, 52 spisu) súd zistil, že v sídle s.r.o. J. XX parkujú rôzne vozidlá aj amerických značiek.

Na základe vykonaného dokazovania, pri hodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dospel súd k názoru, že návrhu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 71 ods. 1, 2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. (ďalej len ZR):

1) Manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

2) Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa ust. § 72 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. (ďalej len ZR):

Rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia zákona ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa odseku 3 cit. ust. príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa ust. § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné na maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 ods. 1 ZR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

Podľa ust. § 77 ods. 1 ZR právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa ust. § 78 ods. 1 ZR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V žalobnom návrhu navrhovateľ žiadal zaviazat' odporkyňu k vyživovacej povinnosti manžela vo výške 30,- eur mesačne počnúc dňom podania žaloby na súd . Z vykonaného dokazovania však súd dospel k jednoznačnému záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť z viacerých dôvodov. Požiadavka ust. § 71 ods. 1 ZR, aby životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká, je odôvodnená ich rovnakým postavením v rodine a vyplýva aj z ich rovnakých práv a povinností v manželstve (čl. 1 základných zásad, § 18). Zásada rovnakej životnej úrovne však neznamená mechanickú rovnosť medzi manželmi, vyvodzovanú iba z ich zárobkov. Aj v tomto prípade platí § 75 ods. 1, podľa ktorého pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pre rozhodnutie súdu o výživnom medzi manželmi podľa uvedených zákonných hľadísk nestačí zistiť len osobné, rodinné a majetkové pomery manželov vrátane ich príjmov, ale treba zistiť aj konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami. Podľa § 71 ods. 1 posledná veta súd prihliadne aj na starostlivosť o domácnosť, potrieb rodiny a so zreteľom na § 19 ods. 1 aj na starostlivosť o maloleté deti. Až po zistení všetkých uvedených skutočností môže súd dospieť k správne záveru o zásade rovnakej životnej úrovni oboch manželov. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2). Z tohto hľadiska treba v každom jednotlivom prípade skúmať, ako sám navrhovateľ plní alebo je ochotný plniť povinnosti vyplývajúce z manželstva.

V danom konkrétnom prípade však súd zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené.

Z vykonaného dokazovania však súd dospel k jednoznačnému záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť z viacerých dôvodov. Požiadavka ust. § 72 ods. 1 ZR, aby životná úroveň rozvedených manželov bola primeraná má viesť súd k tomu, aby rozvedeným manželom (manželkám) priznávali viac ako len na náklady na stravovanie, ale aj na náklady na uspokojovanie ďalších nevyhnutných životných potrieb odôvodnených ich vekom, zdravotným stavom, spôsobom života a pod. Príspevok na výživu rozvedeného manžela je podmienený tým, že jeho poskytovanie nie je v rozpore s dobrými mravmi. Pre posúdenie tejto okolnosti sú významné príčiny, ktoré viedli k vážnemu narušeniu a trvalému rozvratu vzťahov medzi manželmi (§ 23 ods. 2), ako aj ďalšie správanie sa rozvedeného manžela v období po rozvoze manželstva. Súčasne musí byť preukázaná aj skutočnosť, že bývalý manžel „nie je schopný sám sa živiť“, pričom schopnosť rozvedeného manžela neurčujú iba jeho zárobkové schopnosti a možnosti, ale aj jeho majetkové pomery, pričom súd posudzuje nielen či a v akej miere je nevyhnutná výživa rozvedeného manžela zabezpečená z vlastného majetku, avšak prihliadne aj k celkovým pomerom, k schopnostiam a možnostiam druhého rozvedeného manžela

Zásada primeranej životnej úrovne však neznamená automatické určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, vyvodzovanú iba z ich zárobkov. Aj v tomto prípade platí § 75 ods. 1, podľa ktorého pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pre rozhodnutie súdu o výživnom medzi rozvedenými manželmi podľa uvedených zákonných hľadísk nestačí zistiť len osobné, rodinné a majetkové pomery rozvedených manželov vrátane ich príjmov, ale treba zistiť aj konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami. Podľa § 71 ods. 1 posledná veta súd prihliadne aj na starostlivosť o domácnosť, potrieb rodiny a so zreteľom na § 19 ods. 1 aj na starostlivosť o deti. Až po zistení všetkých uvedených skutočností môže súd dospieť k správne záveru o zásade primeranej životnej úrovni oboch rozvedených manželov. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2). Z tohto hľadiska treba v každom jednotlivom prípade skúmať, ako sám navrhovateľ plní alebo je ochotný plniť povinnosti vyplývajúce z manželstva, prípadne ako sa správa v čase po rozvoze manželstva. V danom konkrétnom prípade súd zistil, že navrhovateľ nepreukázal v konaní pred súdom žiadne svoje odôvodnené potreby, potrebné pri kladné rozhodnutie súdu v jeho prípade. Nepreukázal aký je jeho zdravotný stav, na základe ktorého sa domáhal príspevku na výživu od odporkyne. Nepreukázal ani svoje majetkové pomery. Z rozvodového konania tunajšieho súdu a z konania o zrušenie BSM počas

trvania manželstva súd mal preukázané, že bol to práve navrhovateľ, ktorý či už nepracoval, alebo sa neustále zadlžoval bez vedomia odporkyne, následne svoje dlhy neplatil, často ich uhradila práve odporkyňa, pritom navrhovateľ minul peniaze pre svoju potrebu. Súd dáva do pozornosti, že navrhovateľ vedel o prebiehajúcich pojednávaniach, ani na jedno sa nedostavil a nedoložil na podporu svojich tvrdení žiadny dôkaz. Matka navrhovateľa uviedla, že sa sám dostal do situácie, z dôvodu, že chľastal, aj ju kontaktuje len vtedy, keď niečo potrebuje.

Neschopnosť bývalého manžela sám sa živiť môže vyplývať jednak zo subjektívnych alebo objektívnych hľadísk na strane oprávneného. Medzi subjektívne patrí napríklad zlý zdravotný stav, žiadna kvalifikácia, alebo aj strata zamestnania z dôvodu absencie z dôvodu osobnej starostlivosti o dieťa a rodinu. Žiadnu takúto skutočnosť však navrhovateľ v konaní nepreukázal.

Medzi objektívne skutočnosti patrí osobná starostlivosť o maloleté deti, alebo o staršie dieťa, ktoré potrebuje nepretržitú opateru, alebo faktická nemožnosť umiestniť dieťa do zariadenia poskytujúceho celodennú starostlivosť, prípadne faktická nemožnosť nájsť si zamestnanie zodpovedajúce jeho fyzickým a duševným možnostiam a schopnostiam. Súd taktiež prihliadne k množstvu a druhu majetku a tiež k účelu, na ktorý je určený. Povinným je druhý manžel. Súd právo na výživné neprizná pre rozvedeného manžela, ak by uvedené odporovalo dobrým mravom a to ani v prípade, ak by bola splnená podmienka odkázanosti na strane navrhovateľa a zároveň aj podmienka schopnosti poskytovať príspevok na strane odporcu.

Súd zistil, že rozvod manželstva bol iniciovaný sa správaním sa navrhovateľa, ktorý neustále spôsobil dlhy bez vedomia odporkyne, ktorá ich často za navrhovateľa splácala i napriek tomu, že navrhovateľ peniaze míňal pre svoju potrebu. Napokon sa navrhovateľ rozhodol od odporkyne odísť, čo ju, ako v rámci rozvodového konania uviedla, hlboko ranilo, a vlastne správanie sa navrhovateľa zapríčinilo rozvrat a následne rozvod manželstva. Od odchodu navrhovateľa zo spoločnej domácnosti a od rozvodu manželstva neprejavoval navrhovateľ o odporkyňu žiadny záujem, nekontaktovali jeden druhého, odporkyňa o jeho živote nemá žiadne informácie, ani o jeho zdravotnom stave, iba uviedla, že v minulosti bol jeho zdravotný stav dobrý, navrhovateľ nepožíval žiadne lieky, uviedla, že fajčil a pil alkohol.

S poukazom na správanie sa navrhovateľa by súd považoval vyhovieť jeho návrhu za v rozpore s dobrými mravmi.

Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že navrhovateľ nespĺňa potrebné predpoklady na priznanie príspevku na rozvedeného manžela, keďže nepreukázal svoj zlý zdravotný stav, nepreukázal, že sa stará o potreby maloletého dieťaťa (z manželstva nepochádza žiadne dieťa), nepreukázal nemožnosť výkonu zamestnania, naopak, odporkyňa uviedla, že prišla o zamestnanie, keď dostala výpoveď z dôvodu zrušenia prevádzky kaderníctva, kde predtým pracovala, okrem toho je študentkou bakalárskeho štúdia na TF v Bratislave, platí si podnájom, má výdavky na svoje potreby a živobytie, musí si na štúdium peniaze požičiavať od rodičov. Preukázala v súdnom konaní, že navrhovateľ je v OR evidovaný ako jediný konateľ a spoločník fy J. XX, ktorá sa zaoberá distribúciou zahraničných áut.

Súd dospel k názoru, že navrhovateľ nespĺňa ani subjektívne ani objektívne predpoklady pre priznanie príspevku na výživu pre rozvedeného manžela.

Súd preto s poukazom na vykonané dokazovanie návrh navrhovateľa ako nedôvodný a v rozpore s dobrými mravmi v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., priznal v spore úspešnej odporkyni náhradu trov konania, vyúčtovaných nasledovne:

1.) Titulom zabezpečenia dôkazu, zaplatenie správneho poplatku za výpis z obchodného registra použiteľného na právne úkony 6,50 eur.

Spolu trovy konania 6,50 eur

Hotové výdavky:

Titulom cestovných nákladov na účasť na pojednávaní a príprave pojednávania:

Formou cestovných lístkov 17 ks - 10,10 eur a formou pohonných hmôt automobilu škoda Felícia 1,3, ECV BL 749 CB spotrebovaných na ceste do Pezinka (M.R. Štefánika 40) z Bratislavy (Budatínska 29) a späť o počte kilometrov (28,5x2) 57 (5x) pri priemernej udávanej spotrebe 5l/100 km 21,38 eur

Titulom poštových nákladov na zasielanie písomností súdu 1,20

Titulom notárskych poplatkov na overenie podpisu 2,84

Spolu hotové výdavky vo výške 35,52 eur

Trovy konania a hotové výdavky vo výške 42,02 eur.

navrhovateľ nepreukázal oprávnenosť žaloby o príspevok na výživu

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, a to v potrebnom počte rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. pokiaľ zákon neustanovuje pre podanie určitého druhu ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.